

DECIZIE

26 octombrie 2016

mun.Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul: Iulia Sîrcu

Judecătorii: Tamara Chișca-Doneva, Ion Druță, Maria Ghervas, Iurie Bejenaru

examinând recursurile declarate de Societatea cu Răspundere Limitată "Elio Design" și de către Societatea cu Răspundere Limitată "ARAMA R",

în pricina civilă, la cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată "Ergolemn" împotriva Societății cu Răspundere Limitată "Elio Design" și Societatea cu Răspundere Limitată "ARAMA R" cu privire la declararea nulității contractului de cesiune parțială a dreptului asupra mărcii nr.14501A, radierea din Registrul național al Mărcilor deținut de AGEPI marca nr.14501A titular Societatea cu Răspundere Limitată "Elio Design", radierea înscrisurilor din Registrul Național al Mărcilor deținut de AGEPI efectuate în baza contractului de cesiune parțială a dreptului asupra mărcii, încheiat între Societatea cu Răspundere Limitată "Elio Design" și Întreprinderea Individuală "Service Arama",

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 martie 2016, prin care au fost respinse apelurile declarate de Societatea cu Răspundere Limitată "Elio Design" și Societatea cu Răspundere Limitată "ARAMA R", fiind menținută hotărârea Judecătorei Buiucani, mun.Chișinău din 23 iunie 2015 și încheierea Judecătorei Buiucani, mun.Chișinău din 30 noiembrie 2015,

c o n s t a t ă:

La data de 03 februarie 2015 reclamantul SRL "Ergolemn" a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL "Elio Design" și SRL "ARAMA R" solicitând declararea nulității contractului de cesiune parțială a mărcii din 11.02.2013 nr.14501A semnat între SRL "Elio Design" și ÎI "Service Arama"; dispunerea radierii din Registrul național al Mărcilor deținut de AGEPI marca nr.14501A titular SRL "Elio Design", dispunerea radierii din Registrul Național al Mărcilor deținut de AGEPI a înscrisurilor făcute în baza contractului de cesiune parțială din 11.02.2013 încheiat între SRL "Elio Design" și ÎI "Service Arama" din Registrul Național al Mărcilor deținut de AGEPI.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la 11.02.2013 între SRL "Elio Design" și ÎI "Service Arama" a fost semnat contractului de cesiune parțială a drepturilor asupra mărcii nr.14501, în baza căruia ÎI "Service Arama" a cesionat parțial drepturile asupra mărcii nr.14501 în clasa 20 produsul mobilă pentru SRL "Elio Design". În urma acestei cesiuni înregistrate la AGEPI, SRL "Elio Design" a

deveni titularul mărcii E nr.14501A înregistrată pentru clasa 20 produsul mobilă. SRL „Ergolemn” consideră că acest contract de cesiune parțială este lovit de nulitate absolută din considerentul că este un act juridic fictiv.

A mai menționat că, anterior între SRL ”Ergolemn” și SRL ”Arama R” au existat mai multe litigii referitoare la dreptul de proprietate intelectuală. Astfel la 10.03.2011 SRL ”Ergolemn” a depus o cerere de chemare în judecată împotriva ÎI ”Service Arama” (actuala SRL ”ARAMA R”), intervenient accesoriu AGEPI, privind anularea mărcii ”E” nr.14501, înregistrată în clasele 35 și 20 al Clasificatorului de la Nisa.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 25.09.2012 acțiunea înaintată a fost respinsă. SRL ”Ergolemn” a depus recurs la această hotărâre, solicitând casarea hotărârii cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie admisă acțiunea înaintată de SRL ”Ergolemn”.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 30.10.2013 recursul a fost admis, a fost casată hotărârea primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea inițială a fost admisă, fiind declarată nulă marca ”E” înregistrată la AGEPI sub nr.14501 după titularul ÎI ”Service Arama”.

A indicat că marca ce aparține companiei SRL „Ergolemn” este E ERGOLEMN, care la momentul actual este declarată marcă notorie conform deciziei Curții Supreme de Justiție din 23.10.2013.

S-a mai indicat că atât SRL ”Elio Design” cât și SRL „Arama R” au unul și același fondator, și anume, Igor Aramă.

Astfel, contractul de cesiune parțială asupra mărcii E nr.14501 a fost semnat în perioada când dosarul privind declararea nulității mărcii date se examina în Curtea Supremă de Justiție și ținând cont de faptul că companiile contractante au unul și același fondator consideră contractul de cesiune parțială unul fictiv.

SRL ”Ergolemn” consideră contractul de cesiune parțială a mărcii ca fiind lovit de nulitate absolută, considerându-l ca un act juridic fictiv, încheiat în scopul de a ”menține în mod fraudulos” dreptul asupra mărcii de către același beneficiar final – Igor Arama.

Prin hotărârea Judecătorei Buiucani mun.Chișinău din 23 iunie 2015 s-a admis integral acțiunea și s-a declarat nul contractul de cesiune parțială a mărcii din 11.02.2013 nr.14501A semnat între SRL ”Elio Design” și ÎI ”Service Arama”. S-a dispus de a radia din Registrul Național al Mărcilor deținut de AGEPI marca nr.14501A titular SRL ”Elio Design” și a radia înscrierile făcute în baza contractului de cesiune parțială din 11.02.2013 încheiat între SRL ”Elio Design” și ÎI ”Service Arama” din Registrul Național al Mărcilor deținut de AGEPI.

La data de 20 iulie 2015, SRL ”Elio Design” a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a hotărârii Judecătorei Buiucani, mun.Chișinău din 23.06.2015, cu emiterea unei noi hotărâri prin care a respinge integral ca neîntemeiată și neprobată acțiunea SRL ”Ergolemn” în conformitate cu prevederile art.118 CPC, art.26 al Legii protecției mărcilor.

De asemenea, la data de 20 iulie 2015, SRL ”ARAMA R” a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea acestuia cu casarea integrală a hotărârii Judecătorei Buiucani, mun.Chișinău din 23.06.2015, dispunând încetarea procesului conform temeiurilor prevăzute la art.265 lit.a) CPC

și art.25 al Legii protecției mărcilor.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 21 octombrie 2015 s-a ridicat de la examinare cauză civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Ergolemn” împotriva SRL „Elio Design” și SRL „Arama R” cu privire la recunoașterea nulității actului juridic, cu remiterea cauzei la Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău pentru corectarea greșelii strecurate în hotărârea Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău din 23 iunie 2015.

Prin încheierea Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău din 30 noiembrie 2015 s-a corectat greșeala din cuprinsul hotărârii Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău din 23.06.2015 în partea descriptivă, motivatoare și dispozitiv prin indicarea datei contractului de cesiune parțială a mărcii nr.14501A, semnat între SRL ”Elio Design” și ÎI ”Service Arama” la data de 22.01.2013 în loc de 11.02.2013.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 29 ianuarie 2016 s-a ridicat de la examinare recursul declarat de SRL „Arama R” împotriva încheierii Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău din 30 noiembrie 2015, adoptată în cauză civilă la cererea de chemare în judecată depusă de SRL „Ergolemn” împotriva SRL „Elio Design” și SRL „Arama R” cu privire la recunoașterea nulității actului juridic și s-a transmis completului Curții de Apel Chișinău în componența judecătorilor V. Pruteanu, L. Popova și A. Gavrilița care examinează prezenta cauză civilă în ordine de apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 martie 2016 s-au respins apelurile declarate de SRL ”Elio Design” și de către reprezentantul SRL ”ARAMA R”, fiind menținută fără modificări hotărârea Judecătoria Buiucani mun. Chișinău din 23 iunie 2015 și încheierea Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău din 30 noiembrie 2015.

La 04.05.2016 în termen, Societatea cu Răspundere Limitată ”ARAMA R” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârea primei instanțe, dispunând încetarea procesului conform temeiurilor prevăzute la art.265 lit.a) CPC și art.26 al Legii protecției mărcilor.

În motivarea recursului recurentul SRL ”ARAMA R” susține că prima instanță și instanța de apel nu au analizat sub toate aspectele circumstanțele cauzei, necesare pentru soluționarea corectă a pricinii. Ambele instanțe s-au bazat exclusiv pe probele prezentate de reclamant. Concluzia dată o deduce din faptul că reclamantul în acțiune și în susținerile verbale a solicitat declararea nulă a contractului de cesiune parțială a mărcii din 11.02.2013 nr.14501A semnat între SRL ”Elio Design” și ÎI ”Service Arama”. Formularea dată fiind preluată de prima instanță și indicată în hotărâre. Însă contract cu astfel de număr și din data indicată nu există. Reclamantul face referire la alt contract din data de 22.01.2013 referitor la marca cu nr.14501 al certificatului. Recurentul consideră legal necesitatea încetării procesului la acțiunea SRL ”Ergolemn” deoarece pricina nu urma a fi judecată în procedură civilă, ci urma a fi examinată în baza Legii protecției mărcilor prin contestare la AGEPI.

Recurentul SRL ”ARAMA R” consideră greșit din punct de vedere procesual examinarea cauzei nu în baza Legii protecției mărcilor. În susținerea poziției date a făcut referire la prevederile art.265 lit.a) CPC și art.26 al Legii protecției mărcilor, contestând prin prisma lor și încheierile primei instanțe din 06.02.2015 de a da curs

cererii, din 29.04.2015 de respingere a cererii privind încetarea procesului și din 29.04.2015 de respingere a cererii privind atragerea în calitate de intervenient accesoriu a AGEPI.

Recurentul SRL "ARAMA R" invocă că SRL "Ergolemn" este afectat de înscrierea la AGEPI a contractului de cesiune parțială a mărcii și de înregistrarea în această bază a mărcii nr.14501A după titularul SRL "Elio Design", SRL "Ergolemn" nefiind afectat de contractul de cesiune parțială a mărcii "E". De facto SRL "Ergolemn" contestă înregistrarea la AGEPI a contractului de cesiune parțială a mărcii. În acest context indică că cauza urma a fi examinată prin prisma Legii protecției mărcilor. În susținerea poziției date recurentul face trimiteri la prevederile legale stipulate de art.33 CPC RM, art.432 CPC RM.

Recurentul SRL "ARAMA R" consideră că instanțele inferioare au încălcat legislația procesuală prin examinarea unui caz nu de competența instanței de judecată, ci de procedura contestării contractelor de cesiune a mărcilor prin contestație la AGEPI. De asemenea indică la încălcări referitoare al aplicarea eronată a legislației materiale și interpretarea greșită și diferențiată a probelor.

La 06.05.2016 în termen, SRL "Elio Design" a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, pronunțând o nouă hotărâre, prin care a respinge integral ca neîntemeiată și neprobată acțiunea SRL "Ergolemn" în conformitate cu prevederile art.118 CPC, art.26 al Legii protecției mărcilor.

În motivarea recursului recurentul SRL "Elio Design" susține că instanța de apel nu a examinat toate materialele cauzei, ci doar a copiat hotărârea primei instanțe cu toate greșelile comise la examinarea cauzei în fond, bazându-se exclusiv pe invocările reclamantului. Greșelile și inexactități comise de instanțele precedente dovedesc faptul examinării superficiale a cauzei doar din punct de vedere a reclamantului, probele prezentate de reclamați fiind trecute cu vederea și neexamineate de instanțele precedente. Probele prezentate de către reclamați dovedesc că contractul de cesiune parțială a mărcii este un contract real, legal ce și-a produs efectele. În acest sens a făcut referire la prevederile art.25 alin.(1) și (3) al Legii protecției mărcilor.

Recurentul SRL "Elio Design" invocă faptul că din momentul înscrierii datelor privind cesionarea mărcii în Registrul național al cererilor de înregistrare a mărcilor sau în Registrul național al mărcilor, contractul și-a produs efectul juridic.

Recurentul SRL "Elio Design" indică că folosește marca "E" nr.14501A în activitatea sa de zi cu zi prin publicitate pe broșuri, pe contracte, sigla e inclusă pe ștampila firmei, pe saloanele firmei fiind afișată marca "E" ca imagine a firmei. Din acest argument și conform prevederilor art.221 alin.(1) CC, solicită respingerea acțiunii reclamantului ca neprobată și neargumentată, deoarece reclamantul în ședințele de judecată urma a dovedi că nu a existat intenția de a produce efecte juridice, fapt care nu l-a făcut.

În cadrul ședințelor SRL "Elio Design" a prezentat instanței probe ce dovedesc producerea efectului juridic al contractului prin înregistrarea lui conform prevederilor art.26 al Legii protecției mărcilor și faptul folosirii de zi cu zi în activitatea SRL "Elio Design" a mărcii "E" nr.14501A.

De asemenea recurentul SRL "Elio Design" indică că Curtea de Apel în

decizia sa nu s-a expus privind motivarea ilegală a primei instanțe, care a ieșit din cerințele reclamantului și a indicat în motivarea hotărârii sale faptul că: (...s-a mai constatat că, prin hotărârea Consiliului administrativ al Agenției Naționale pentru Protecția Concurenței din 19.08.2010, s-a hotărât de a califica acțiunile SRL "Elio Design" ca concurență neloială prin folosirea neautorizată parțială a mărcii comerciale "E Ergolemn" înregistrată după titularul SRL "Ergolemn" și prin copierea formei și aspectului exterior al modelului de mobilă GRAND ce aparține companiei "Ergolemn" SRL). Așa hotărâre a Consiliului administrativ al Agenției Naționale pentru Protecția Concurenței din 19.08.2010 nu a fost administrat de nici o parte în ședința dată și nici nu a fost obiectul dezbaterilor judiciare.

Recurentul SRL "Elio Design" declară că instanțele inferioare au invocat și au pus la îndoială în motivarea hotărârii buna credință a părților, situație care nu a fost invocată și probată de reclamant, nefiind dezbătută în ședința de judecată. Deci, consideră că instanțele inferioare au ieșit din limitele cerințelor invocate de reclamant. În probarea bunei credințe a SRL "Elio Design" și SRL "ARAMA R" la încheierea contractului dat a prezentat instanței de apel hotărârile și deciziile judiciare existente la momentul semnării contractului ca Hotărârea Curții de Apel din 08.11.2007 și Decizia Colegiului Civil și de Contencios Administrativ a Curții Supreme de Justiție din 16.04.2008, conform căreia cererea SRL „Ergolemn” privind recunoașterea acțiunilor ÎI „Service-Aramă” drept concurență neloială și anularea certificatului de înregistrare a mărcii comerciale nr.14501 din 26 septembrie 2005 înregistrată pe numele ÎI „Service-Aramă”, a fost respinsă și Hotărârea Curții de Apel Chișinău din 25.09.2012. Prin aceste două hotărâri recurentul SRL "Elio Design" probează faptul că la momentul semnării contractului de cesiune parțială a mărcii SRL "ARAMA R" legal deținea mărcii nr.14501 și liber dispunea de această marcă.

Tot în contextul depășirii cerințelor reclamantului recurentul SRL "Elio Design" indică că instanța de apel a preluat de la prima instanță în decizia sa motivată referirea la prevederile art.832 CC, indicând că contractele între persoane juridice nu poate fi cu titlul gratuit, articol ce face referire la donație pentru realizarea unor obligații morale, considerând că articolul dat este inaplicabil în speța dată.

Recurentul concluzionează că Curtea de Apel Chișinău în decizia sa a comis încălcări referitoare la aplicarea eronată a legislației materiale și interpretarea greșită și diferențiată a probelor.

În conformitate cu art. 441 Cod de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 29 iunie 2016 completul din 3 judecători au considerat recursurile admisibile și au decis examinarea acestora în fond de un complet din 5 judecători.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) Cod de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

Prin prisma art. 444 Cod de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursurile întemeiate și care urmează a fi admise cu casarea integrală a deciziei instanței de apel și restituirea pricinii spre rejudecare în instanță de apel, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) Cod de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită pricina spre rejudecare în instanța de apel în toate cazurile în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În conformitate cu art. 118 alin. (3) Cod de procedură civilă, circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a pricinii sunt determinate definitiv de instanța judecătorească, pornind de la pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

În conformitate cu art. 239 Cod de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședința de judecată.

În conformitate cu dispozițiile art. 240 alin. (3) Cod de procedură civilă, instanța judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant.

Or, în conformitate cu art. 373 alin. (1-4) Cod de procedură civilă, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță. În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea pricinii, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces. În cazul în care motivarea apelului nu cuprinde argumente sau dovezi noi, instanța de apel se pronunță în fond, numai în temeiul celor invocate în primă instanță. Instanța de apel nu este legată de motivele apelului privind legalitatea hotărârii primei instanțe, ci este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că decizia instanței de apel din 16 martie 2016 a fost emisă cu încălcarea normelor de drept procedural care au dus la soluționarea eronată a pricinii din următoarele considerente.

Din materialele cauzei rezultă că SRL "Ergolemn" a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL "Elio Design" și SRL "ARAMA R" solicitând declararea nulității contractului de cesiune parțială a mărcii din 11.02.2013 nr.14501A semnat între SRL "Elio Design" și ÎI "Service Arama"; dispunerea radierii din Registrul național al Mărcilor deținut de AGEPI marca nr.14501A titular SRL "Elio Design", dispunerea radierii din Registrul Național al Mărcilor deținut de AGEPI a înscrisurilor făcute în baza contractului de cesiune parțială din 11.02.2013 încheiat între SRL "Elio Design" și ÎI "Service Arama" din Registrul Național al Mărcilor deținut de AGEPI.

Fiind investită cu judecarea pricinii în fond, prima instanță a ajuns la concluzia temeiniciei acțiunii, admitând acțiunea și declarând nul contractul de cesiune parțială a mărcii din 11.02.2013 nr.14501A semnat între SRL "Elio Design" și ÎI "Service Arama". S-a dispus de a radia din Registrul Național al Mărcilor deținut de AGEPI marca nr.14501A titular SRL "Elio Design" și radierea înscrisurilor făcute în baza contractului de cesiune parțială din 11.02.2013 încheiat între SRL "Elio Design" și ÎI "Service Arama" din Registrul Național al Mărcilor deținut de AGEPI.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 martie 2016 s-au respins apelurile declarate de SRL "Elio Design" și de către reprezentantul SRL "ARAMA R", fiind menținută fără modificări hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 23 iunie 2015 și încheierea Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 30 noiembrie 2015.

La adoptarea soluției instanța de apel a invocat că potrivit materialelor cauzei se atestă că prin hotărârea Consiliului administrativ al Agenției Naționale pentru Protecția Concurenței din 19.08.2010 s-a hotărât de a califica acțiunile SRL „Elio Design” ca concurență neloială prin folosirea neautorizată parțială a mărcii comerciale „E Ergolemn” înregistrată după titularul SRL „Ergolemn” și prin copierea formei și aspectului exterior al modelului de mobila GRAND ce aparține companiei SRL "Ergolemn".

Prin urmare, instanța de recurs conchide netemeinicia trimiterii instanțelor de fond și de apel la o hotărâre a Consiliului administrativ al Agenției Naționale pentru Protecția Concurenței din 19.08.2010, deoarece o astfel de hotărâre nu s-a regăsit la materialele cauzei.

Totodată, instanța de recurs menționează că atât instanța de fond cât și instanța de apel au aplicat eronat normele de drept material și au apreciat greșit probele administrate de părți la emiterea soluției de admitere a acțiunii, or concluzia acestor instanțe că contractul de cesiune parțială a dreptului asupra mărcii nr.14501, încheiat între SRL "Elio Design" și ÎI "Service Arama" a fost încheiat cu încălcarea prevederilor legislației în vigoare, este neîntemeiată fiind în contradicție cu circumstanțele cauzei.

În acest sens se va remarca că, concluziile instanței de fond și instanței de apel se referă la art.832 CC, motivînd că contractele între persoane juridice nu pot fi cu titlu gratuit, iar în lipsa prețului cesiunii, contractul de cesiune contravine legii și, prin urmare, urmează a fi constatat nul.

Or, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție constată că în partea dată normele de drept material au fost aplicate eronat, deoarece la materialele dosarului este anexată copia autenticată a contractului de cesiune parțială a mărcii nr.14501 din 22.01.2013, semnat între SRL "Elio Design" și ÎI "Service Arama" (f.d. 52, vol.I). Conținutul acestui contract expres prevede că drepturile asupra mărcii conform certificatului nr.14501 privind produsele din clasa 20: mobilă, sunt transmise contra o recompensă suficientă. Contractul dat a fost încheiat și înregistrat la AGEPI conform cerințelor Legii protecției mărcilor.

Prin urmare, prevederile art.832 Cod civil pot fi aplicate doar în cazul interzicerii donației, cu excepția donației neînsemnate, pentru realizarea unor obligații morale. Prevederile acestui articol sunt inaplicabile în situația examinată

deoarece acest contract nu este de donație ci este de cesiune, înregistrat în modul prevăzut de Legea protecției mărcilor, astfel nu s-a invocat și nu s-a stabilit între reclamați realizarea unor obligații morale.

Or, analiza pe care judecătorul o face în legătură cu motivele de fapt și de drept, care i-au format convingerea în sensul unei anumite soluții trebuie să fie clară și simplă, precisă, conchisă și fermă, să aibă putere de convingere.

În situația dată, reieșind din specificul acțiunii, instanța de recurs consideră că la judecarea cauzei era necesară verificarea legalității obiectului litigiului atât în baza argumentelor invocate de apelant, cât și conform cadrului legal ce guvernează raportul juridic supus judecării.

Aici este important de menționat că raportul juridic a apărut între părți ca urmare a încheierii contractului de cesiune parțială a mărcii nr.14501 din 22.01.2013, semnat între SRL "Elio Design" și ÎI "Service Arama", astfel consecințele acestui urmează a fi examinate atât prin prisma clauzelor rezultate din acest contract, cât și prin dispozițiile legale ce reglementează obiectul litigiului supus examinării.

La fel, instanța de apel a menționat că instanța de fond a ajuns la concluzia că buna-credință a SRL „Arama R” a fost pusă la îndoială, însă instanța de recurs conchide, că o astfel de soluție este una greșită, fapt ce rezultă din nedeterminarea exactă a naturii juridice a litigiului, criteriu, care presupune prin sine lămurirea completă și certă a situației de fapt sub toate aspectele, mai mult că concluziile instanței de apel sunt bazate pe o apreciere unilaterală și arbitrară a materialului probator, fapt ce vine în contradicție cu normele de drept procedural.

Invocând caracterul fictiv al acestui contract de cesiune, fiind încheiat fără intenția de a produce efecte juridice, urmărind scopul de a menține fraudulos marca, neindicând prețul contractului, atât instanța de fond cât și instanța de apel nu au motivat hotărârile sale prin careva probe pertinente, concludente și trimiteri la careva prevederi legale în acest sens. Mai mult nu s-a luat în considerare probele prezentate la materialele dosarului.

La caz se mai indică, că Societatea cu Răspundere Limitată "Ergolemn" s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu Răspundere Limitată "Elio Design" și Societății cu Răspundere Limitată "ARAMA R" cu privire la declararea nulității contractului de cesiune parțială a dreptului asupra mărcii nr.14501A, radierea din Registrul național al Mărcilor deținut de AGEPI marca nr.14501A titular Societatea cu Răspundere Limitată "Elio Design", radierea înscrisurilor din Registrul Național al Mărcilor deținut de AGEPI efectuate în baza contractului de cesiune parțială a dreptului asupra mărcii, încheiat între Societatea cu Răspundere Limitată "Elio Design" și Întreprinderea Individuală "Service Arama".

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ consideră pripită soluția instanțelor inferioare referitor la faptul că contractul de cesiune este fictiv, deoarece nu și-a motivat clar soluția în sensul dat, cu toate că din actele pricinii rezultă cu certitudine că Societatea cu Răspundere Limitată "Elio Design" folosește marca "E" nr.14501A în activitatea sa de zi cu zi prin publicitate pe broșuri, pe contracte, sigla e inclusă pe ștampila firmei, pe saloanele firmei fiind afișată marca "E" ca imagine a firmei, prin urmare produce efecte juridice.

Conform art. 67 alin. (1) și (3) CPC persoana interesată într-un proces pornit între alte persoane poate interveni în el alături de reclamant sau de pîrît pînă la închiderea dezbaterilor judiciare în prima instanță dacă hotărîrea pronunțată ar putea să influențeze drepturile sau obligațiile lui față de una din părți. Intervenientul accesoriu poate fi introdus în proces și la cererea uneia dintre părți sau din oficiul instanței.

Pe parcursul examinării cauzei în prima instanță a fost înaintat demers privind atragerea Agenției de Stat pentru Proprietatea Intelectuală în calitate de intervenient accesoriu, care a fost respins prin încheierea Judecătorei Buiucani, mun.Chișinău din 29 aprilie 2015.

În cererea de apel SRL „Arama R” a invocat ilegalitatea respingerii atragerii AGEPI în calitate de intervenient accesoriu, însă instanța de apel nu a verificat acest aspect, or reieșind din prevederile art.373 alin.(1-4) CPC, instanța de apel era obligată să verifice legalitatea și temeinicia hotărîrii primei instanțe, și să se expună asupra tuturor motivelor indicate în cererea de apel.

Sub aspectul celor relatate se constată că soluția instanței de apel nu conține o argumentare clară din care să rezulte procesul deliberării și adoptării soluției la care s-a ajuns, astfel instanța de recurs fiind în imposibilitatea să exercite controlul judiciar asupra unei asemenea soluții și să verifice temeinicia și legalitatea hotărării atacate cu privire la oricare dintre motivele prevăzute de lege.

În concluzie și în sensul art. 6 alin. (1) al Convenției, instanța de recurs ține să menționeze că instanțele de judecată, trebuie, să indice cu suficientă claritate motivele pe care-și întemeiază hotărârile, iar având în vedere caracterul determinant al concluziilor sale să precizeze noțiunile, ce implică o apreciere a faptelor supuse examinării.

De asemenea, noțiunea de proces echitabil impune ca instanța de judecată să nu-și motiveze doar sumar hotărârea sa, ci să examineze efectiv problemele esențiale care-i sunt supuse aprecierii și să nu se mulțumească de a proba pur și simplu concluziile uneia dintre părți.

Distinct de cele arătate mai sus, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că decizia instanței de apel urmează a fi casată cu remiterea pricinii spre rejudecare în instanța de apel.

La rejudecarea pricinii instanța de apel urmează să țină cont de cele menționate și rejudecând pricina, să emită o hotărâre întemeiată și legală.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c), CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se admit recursurile declarate de Societatea cu Răspundere Limitată ”Elio Design” și de către Societatea cu Răspundere Limitată ”ARAMA R”.

Se casează decizia Curții de Apel Chișinău din Chișinău din 16 martie 2016, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Societatea cu Răspundere Limitată ”Ergolemn” împotriva Societății cu Răspundere Limitată ”Elio Design” și Societatea cu Răspundere Limitată ”ARAMA R” cu privire la declararea nulității contractului de cesiune parțială a dreptului asupra mărcii nr.14501A, radierea din Registrul național al Mărcilor deținut de AGEPI marca

nr.14501A titular Societatea cu Răspundere Limitată "Elio Design", radierea înscrisurilor din Registrul Național al Mărcilor deținut de AGEPI efectuate în baza contractului de cesiune parțială a dreptului asupra mărcii, încheiat între Societatea cu Răspundere Limitată "Elio Design" și Întreprinderea Individuală "Service Arama", cu restituirea pricinii spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, de un alt complet de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Președinte, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Ion Druță

Maria Ghervas

Iurie Bejenaru